

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ--**110**-----/ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 19.06.2017.

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພຶດສະພາ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 010/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 06 ມິຖຸນາ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ.
ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 05 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 08 / 05 / 17

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ວັນທີ 08 ພຶດສະພາ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 18 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 08 ພຶດສະພາ 2017

ກົດໝາຍ

ວ່າດ້ວຍສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ພາກທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາວຽກງານສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແນໃສ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ສິນທິສັນຍາ

ສິນທິສັນຍາ ແມ່ນ ການຕົກລົງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນນາມ ສປປ ລາວ ຫຼື ໃນນາມລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບພາຄີຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດສິດ ແລະ ພັນທະຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມກົດໝາຍສາກົນ ໂດຍໃສ່ຊື່ສະເພາະ ຕາມການເຫັນດີລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ພາຄີຕ່າງປະເທດ ເປັນຕົ້ນ ສິນທິສັນຍາ, ສັນຍາ, ກົດບັດ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ອະນຸສັນຍາ, ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ບົດບັນທຶກການຮ່ວມມື, ຈົດໝາຍແລກປ່ຽນ ຫຼື ຊື່ອື່ນ.

ມາດຕາ 3 ສັນຍາສາກົນ

ສັນຍາສາກົນ ແມ່ນ ການຕົກລົງເປັນລາຍລັກອັກສອນທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນນາມອົງການຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ ຂອງ ສປປ ລາວ ກັບຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືສາກົນ ຕາມພາລະບົດບາດ, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຊຶ່ງມີຜົນສັກສິດສຳລັບອົງການດັ່ງກ່າວເທົ່ານັ້ນ ໂດຍໃສ່ຊື່ສະເພາະຕາມການເຫັນດີລະຫວ່າງຝ່າຍລາວ ແລະ ຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດ ເປັນຕົ້ນ ສັນຍາ, ຂໍ້ຕົກລົງ,

ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ບົດບັນທຶກການຕົກລົງ, ຈົດໝາຍແລກປ່ຽນ, ໂຄງການຮ່ວມມື, ແຜນການຮ່ວມມື ຫຼື ຊື່ອື່ນ.

ມາດຕາ 4 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ໝາຍເຖິງ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນສະມາຊິກ ແລະ ມີຜົນສັກສິດສຳລັບ ສປປ ລາວ;
2. ພາຄີຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ອົງການອື່ນທີ່ຖືກຮັບຮູ້ຕາມກົດໝາຍສາກົນ;
3. ທະວີພາຄີ ໝາຍເຖິງ ສອງຝ່າຍ;
4. ພະຫຸພາຄີ ໝາຍເຖິງ ຫຼາຍຝ່າຍ;
5. ສົນທິສັນຍາທະວີພາຄີ ໝາຍເຖິງ ສົນທິສັນຍາສອງຝ່າຍ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບພາຄີຕ່າງປະເທດໃດໜຶ່ງ;
6. ສົນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ ໝາຍເຖິງ ສົນທິສັນຍາຫຼາຍຝ່າຍ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບສອງພາຄີຕ່າງປະເທດຂຶ້ນໄປ;
7. ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໝາຍເຖິງ ອົງການຈັດຕັ້ງລະຫວ່າງລັດຖະບານ;
8. ການເຊັນຫຍໍ້ ໝາຍເຖິງ ການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍໂດຍອົງການທີ່ມີສິດ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການມອບສິດ ເພື່ອຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຕໍ່ຮ່າງສົນທິສັນຍາສະບັບທີ່ຈະຮ່ວມລົງນາມ;
9. ການໂຈະການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ໝາຍເຖິງ ການຢຸດເຊົາຊົ່ວຄາວການປະຕິບັດບົດບັນຍັດທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ຂອງສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ, ປະທານປະເທດ ຫຼື ລັດຖະບານ;
10. ການໂຈະການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ໝາຍເຖິງ ການຢຸດເຊົາຊົ່ວຄາວການປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ໂດຍອົງການຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ອົງການຂັ້ນແຂວງ;
11. ການຍົກເລີກສົນທິສັນຍາ ໝາຍເຖິງ ການລົບລ້າງຜົນສັກສິດຂອງສົນທິສັນຍາທະວີພາຄີ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລັດຖະບານ;
12. ການຍົກເລີກສັນຍາສາກົນ ໝາຍເຖິງ ການລົບລ້າງຜົນສັກສິດຂອງ ສັນຍາສາກົນ ໂດຍອົງການຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ອົງການຂັ້ນແຂວງ;
13. ການລົບລ້າງ ຫຼື ການຖອນຕົວອອກຈາກສົນທິສັນຍາ ໝາຍເຖິງ ການລົບລ້າງການຮັບປະຕິບັດສົນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລັດຖະບານ;
14. ຜູ້ເກັບຮັກສາສົນທິສັນຍາ ໝາຍເຖິງ ປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບຮັກສາສົນທິສັນຍາພະຫຸພາຄີ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;

15. ຄູ່ສັນຍາຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ລັດຖະສະພາ, ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງພາຍໃນຂອງລັດຖະສະພາ, ສານສູງສຸດ, ໄອຍະການສູງສຸດ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງຕ່າງປະເທດ;

16. ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ໝາຍເຖິງ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນສູນກາງ;

17. ອົງການຂັ້ນແຂວງ ໝາຍເຖິງ ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ມາດຕາ 5 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມວຽກງານສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດຂອງ ສປປ ລາວ ບົນພື້ນຖານການຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບທຸກປະເທດ, ການເປັນເຈົ້າການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ແລະ ການຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ, ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 6 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ຂັດກັບລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
2. ເຄົາລົບເອກະລາດ, ອຳນາດອະທິປະໄຕ, ຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງກັນ, ບໍ່ຂົ່ມຂູ່ດ້ວຍກຳລັງ ຫຼື ນຳໃຊ້ກຳລັງ, ບໍ່ແຊກແຊງເຂົ້າໃນວຽກງານພາຍໃນຂອງກັນ, ສະເໝີພາບ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຫຼັກການພື້ນຖານອື່ນຂອງກົດໝາຍສາກົນ;
3. ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ, ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດຂອງ ສປປ ລາວ;
4. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ສຳລັບສັນຍາສາກົນ ຕ້ອງບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍພາຍໃນ ແລະ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບສົນທິສັນຍາໃນຂົງເຂດດຽວກັນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ, ຮັບປະກັນຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການປະຕິບັດ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງສັນຍາສາກົນ, ອົງການທີ່ສ້າງສັນຍາສາກົນ ຕ້ອງປະຕິບັດສັນຍາສາກົນທີ່ຕົນສ້າງຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 7 ພາສາທີ່ນຳໃຊ້ໃນສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ

ສົນທິສັນຍາທະວີພາຄີ ຕ້ອງສ້າງເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາທາງການຂອງພາຄີຕ່າງປະເທດ, ທັງສອງພາສາມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ສາມາດເຮັດເປັນພາສາອື່ນຕາມການຕົກລົງ